

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2017r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Paulina Puzia

Prokurator: -----

po rozpoznaniu w dniach 11.05.2017r., 5.06.2017r., 4.09.2017r. i 2.10.2017r. na rozprawie
sprawy

1. K. H., s. D. i I., ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od dnia 7 września 2016r. do dnia 22 września 2016 roku w W. dokonał przywłaszczenia rzeczy znalezionej w postaci telefonu komórkowego S. (...) o nr (...) o wartości 2499,00 PLN wraz z kartą SIM na szkodę T. K.,

tj. o czyn z art. 284§3 kk

2. P. L. (1), s. A. i D., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

II. w dniu 22 września 2016 roku w W. przy ul. (...) lok. (...) pomógł K. H. w zbyciu telefonu komórkowego S. (...) o nr (...) o wartości 2499,00 PLN, uzyskany za pomocą czynu zabronionego na szkodę T. K.,

tj. o czyn z art. 291§1 kk

orzeka

I. Oskarżonego **K. H.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 284§3 kk skazuje go, a na mocy art. 284§3 kk i art. 33§2 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując 40 (czterdzieści) złotych jako jedną stawkę,

II. Oskarżonego P. L. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu.

III. Na mocy art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania w części uniewinniającej obciąża Skarb Państwa.

IV. Na mocy art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu K. H. okres zatrzymania w dniu 22.12.2016r. zaokrąglając do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

V. Zasądza od oskarżonego K. H. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 310 (trzysta dziesięć) złotych, w tym 260 (dwieście sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423§1a kpk uzasadnienie ogranicza się do części wyroku, jakiej dotyczy wnioszek.

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w trakcie rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. L. (1) został oskarżony o to, że w dniu 22 września 2016 roku w W. przy ul. (...) lok. (...) pomógł K. H. w zbyciu telefonu komórkowego S. (...) o nr (...) o wartości 2499,00 PLN, uzyskany za pomocą czynu zabronionego na szkodę T. K., tj. o czyn z art. 291§1 kk.

W toku rozprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. H. jest bratem narzeczonej P. L. (1) i w związku z tym dobrze się znają i zamieszkiwali w tym samym mieszkaniu należącym do rodziców K. H.. K. H. często zmieniał telefon komórkowy, o czym wiedział P. L. (1). W nieustalonym dniu pomiędzy 7 a 22 września 2016 roku K. H. znalazł telefon komórkowy S. (...) o nr (...) o wartości 2499,00 PLN wraz z kartą SIM. Telefon ten został utracony przez T. K.. K. H. przywłaszczył sobie ten telefon i postanowił go sprzedać, lecz nie posiadał wówczas dokumentu dowodu osobistego, co uniemożliwiało mu jego zbycie w punkcie skupu telefonów. W celu dokonania sprzedaży telefonu K. H. poprosił P. L. (1) o pomoc, która miała polegać na udaniu się wraz z nim do tego punktu, okazaniu swego dowodu osobistego i podpisaniu umowy sprzedaży telefonu. K. H. nie mówił skąd pochodzi ten telefon, a P. L. (1) nie pytał go o to i nie znał źródła jego pochodzenia. Zgodnie z prośbą K. H., P. L. (1) udał się wraz z nim w dniu 22.09.2016r. do punktu skupu telefonów prowadzonego pod firmą (...)_KONSOLE przy ul. (...) w W. i tam przedstawił swój dowód osobisty i podpisał umowę sprzedaży telefonu, przy czym jego rola ograniczyła się do tych czynności i nie brał on udziału w rozmowie z nabywcą ani ustalaniu warunków transakcji. O tym, że telefon nie stanowił własności K. H. i pochodził z przestępstwa P. L. (1) dowiedział się dopiero podczas zatrzymania go.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego P. L. (2) (k.20, 134-135, 143), wyjaśnień K. H. (k.26, 142-143) zeznań świadka R. Ł. (k.135-136, 13v.) i zeznań T. K. (k.2) oraz innych dowodów ujawnionych na rozprawie.

Oskarżony zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i rozprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że udzielił pomocy bratu swojej narzeczonej – K. H., który chciał sprzedać ten telefon, ale nie miał dowodu osobistego, który zgubił. Nie dopytywał go skąd ma ten telefon i razem z nim udał się do punktu skupu telefonów na ul. (...), gdzie „użyty” swój dowód, podpisał umowę i wyszedł z pomieszczenia, a K. H. został jeszcze, żeby otrzymać zapłatę, z której następnie przekazał mu jakąś kwotę, którą był winien jemu i siostrze.

Na rozprawie (k.134-135) oskarżony - podobnie jak wcześniej – nie przyznał się i wyjaśnił, że w komisie powiedział, że telefon należy do niego choć był to telefon K. H.. Nie pytał go skąd go miał i nie interesowało go to, ponieważ teraz każdy ma telefon. K. H. często zmieniał telefony. Wtedy mieszkał u rodziców K. H. ze swoją narzeczoną. Nie był świadomy, że telefon pochodzi z przestępstwa.

Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego uznając, że brak jest dowodów kwestionujących ich wiarygodność, a wyjaśnienia K. H. i R. Ł. są z nimi zbieżne i im nie przeczą. Jak wynika z relacji K. H. znalazł on ten telefon na (...) W. i postanowił go sprzedać, a ponieważ nie miał dowodu osobistego to o jego sprzedaż poprosił przyszłego szwagra – P. L. (1). Nie mówił mu w jakich okolicznościach wszedł w jego posiadanie, a on o to nie pytał. Zgodnie z wyjaśnieniami H. oskarżony L. tylko okazał swój dowód osobisty, podpisał umowę i wyszedł nie uczestnicząc w transakcji. Także świadek R. Ł. w swoich zeznaniach wskazał, że wprawdzie nie pamięta czy były dwie osoby sprzedające telefon, ale mogło tak być.

Zeznania świadka R. Ł. jakkolwiek w części dotyczącej warunków sprzedaży pozostają w sprzeczności z relacją K. H. to nie przeczą wersji oskarżonego co do jego roli w tej transakcji.

W oparciu o zeznania T. K. (k.2) Sąd ustalił wartość przedmiotowego telefonu i okoliczności jego utraty. Zeznania te nie miały istotnego znaczenia dla ustaleń w zakresie odpowiedzialności oskarżonego L..

Należy zważyć co następuje:

W ocenie Sądu zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy jest kompletny i nie wymaga uzupełnienia jakiegokolwiek dowodu, które miałyby znaczenie dla rozstrzygnięcia tej sprawy. Oskarżonemu zarzucono umyślne paserstwo telefonu polegające na udzieleniu pomocy w jego sprzedaży. Przyjęcie tej kwalifikacji jest równoznaczne ze stwierdzeniem, że oskarżony wiedział, bądź przewidując możliwość, że przedmiotowy telefon pochodzi z przestępstwa godził się na to i mimo to podjął się udzielenia pomocy w jego zbyciu bratu swojej narzeczonej. Sam oskarżony zaprzeczył, aby znał pochodzenie tego telefonu twierdząc, że był on w posiadaniu K. H., który często zmieniał telefony i nie pytał go skąd ma ten telefon. Wyjaśnienia oskarżonego L. nie wskazują także, aby istniały jakiegokolwiek okoliczności, które winny wzbudzić w nim wątpliwość co do legalności pochodzenia tego telefonu. W konsekwencji Sąd przyjął, że zarzut umyślnego paserstwa tego telefonu oparty został wyłącznie na prawdopodobieństwie, że oskarżony wiedział o jego znalezieniu i przywłaszczeniu przez K. H. albo przynajmniej przewidywał, że pochodzi on z przestępstwa i się na to godził. W ocenie Sądu brak jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego stanowiące podstawę zarzutu prawdopodobieństwo w konfrontacji z wyjaśnieniami oskarżonego L., wyjaśnieniami K. H. i zeznaniami R. Ł. prowadzi do wniosku, że twierdzeń oskarżonego nie sposób obalić i w związku z tym należy przyjąć je za wiarygodne. Uniemożliwia to przypisanie temu oskarżonemu popełnienia tego czynu umyślnie. Sąd rozważał ewentualną zmianę kwalifikacji prawnej tego czynu poprzez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się go nieumyślnie tj. że na podstawie towarzyszących okoliczności oskarżony powinien i mógł przypuszczać, że telefon ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego. Okoliczności tego czynu zostały ustalone. W ich świetle nie budzi wątpliwości fakt, że udział oskarżonego w tej transakcji wynikał wyłącznie z tej przyczyny, że oskarżony H. nie posiadał dokumentu tożsamości i tym samym nie mógł zawrzeć umowy sprzedaży tego telefonu w swoim imieniu - nie mogąc wykazać swojej tożsamości przed sprzedawcą. Fakt, że oskarżony H. zgubił dowód osobisty znany był oskarżonemu L. już wcześniej, stąd też nie sposób przyjąć, aby ta okoliczność mogła wzbudzić przypuszczenie oskarżonego L., że telefon pochodzi z przestępstwa. Sąd nie znalazł także innych przyczyn, które uzasadniałyby przyjęcie, że transakcji tej towarzyszyły okoliczności wzbudzające wątpliwość co do pochodzenia telefonu zwłaszcza, że K. H. nie ukrywał się wówczas, lecz poszedł wraz z P. L. (1) do tego punktu skupu telefonów i brał czynny udział w dokonaniu tej transakcji decydując o jej warunkach, negocjując cenę i pobierając zapłatę. Z takiego zachowania K. H. nie sposób wysnuć tezy o pochodzeniu telefonu z przestępstwa. W konsekwencji Sąd uznał, że nie zaistniały dla oskarżonego L. okoliczności, na podstawie których powinien on i mógł przypuszczać, że ten telefon pochodzi z przestępstwa. Jakkolwiek nie można tego wykluczyć, to jednak dyspozycja art. 5§2 kpk uniemożliwia tłumaczenie istniejących w tym zakresie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego P. L. (1) i w związku z tym uznając, że istnieją w tej sprawie wątpliwości, których nie dało się rozstrzygnąć Sąd tłumaczył je na jego korzyść i uniewinnił go od popełnienia tego czynu.

O kosztach orzeczono stosownie do dyspozycji art. 632 pkt 2 kpk.